

державного чи місцевого бюджетів, якщо держава чи місцева влада зацікавлені у збереженні підприємства [4].

У сучасних умовах саме фінансові ресурси слід розглядати як найбільш дефіцитний для вітчизняних підприємств ресурс, нестача якого гальмує загальний розвиток та зумовлює слабшання інших елементів ресурсної бази підприємств. Спроможність вітчизняних підприємств досягти успіху залежить від ефективності управління наявними фінансовими ресурсами. У найбільш загальному вигляді управління фінансовими ресурсами поділено на три напрями:

- загальний аналіз і планування майнового і фінансового стану підприємства, у межах якого здійснюється загальна оцінка активів підприємства і джерел їх фінансування;

- забезпечення підприємства фінансовими ресурсами в достатній кількості, тобто здійснюється управління джерелами формування фінансових ресурсів підприємства;

- оптимальний розподіл і використання фінансових ресурсів, що здійснюється у межах політики управління капіталом, управління активами та інвестиційної політики підприємства [2].

Інформаційні джерела:

1. Хрущ Н.В. Аналіз та оцінка рівня прибутковості фінансових ресурсів підприємства / *Економіст*. 2007. № 7. С.28-31.

2. Волинчук Ю. Особливості формування та використання фінансових ресурсів підприємств. *Економічний аналіз*. 2012. Вип. 11. Ч. 3. С. 96-101.

3. Шестова О.О. Джерела формування фінансових ресурсів підприємства в умовах ризикового ринкового середовища / *Вісник Сумського національного аграрного університету*. 2011. Випуск 6/2. С.194-197.

4. Воробйов, Ю.М. Теоретичні засади формування і використання фінансових ресурсів в соціально-економічній системі держав / *Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції*. 2009. № 4. С.16-24.

АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ ПРИБУТКУ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

Грабов`як М.О., гр. 51-ФБС

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.Л. Руда**

Вінницький національний аграрний університет

Страхова діяльність відноситься до сфери фінансових послуг, що суттєво впливає на склад доходів страхових компаній. Доходи є одним з найважливіших показників діяльності страхової компанії.

Різниця між доходами та витратами страховика визначає фінансовий результат від страхових операцій, виступає вартісною оцінкою його фінансово-економічної діяльності.[1]

Діяльність страхової компанії спрямована на отримання доходу та прибутку шляхом надання юридичним і фізичним особам послуг для забезпечення їх страхового захисту. Призначення доходу – не лише покриття поточних витрат, але і забезпечення досягнення стратегічних цілей, які зорієнтовані на довгострокове стабільне функціонування й ефективний розвиток страхової компанії, зростання її ринкової вартості.[3]

За своєю економічною природою страхування призначене для забезпечення страхового захисту майнових інтересів членів суспільства і має здійснюватися на засадах еквівалентності. Саме тому страхова діяльність не передбачає отримання надвисоких прибутків.

Загальний алгоритм формування прибутку страховиком наведено на рис. 1.

Рисунок 1 – Алгоритм формування прибутку страховиком [5]

Відповідно до облікової політики прибуток страховика формується за рахунок прибутку від основної (страхової), фінансової та інвестиційної та іншої діяльності. З урахуванням цих складових формується чистий прибуток страховика.

На основі показника прибутку визначається рентабельність страхових операцій, яка є відносним показником кінцевого фінансово-господарського результату діяльності страховика. Показник рентабельності розраховується як відношення річної суми прибутку до річної суми платежів з будь-якого виду страхування або страхових операцій.

З рис. 1 бачимо, що загалом прибуток компанії формується за кожним видом діяльності окремо, як у інших суб'єктів господарювання. Проте розрахунок прибутку від страхової діяльності формується для страховиків різного типу відмінно. Тому особливістю формування прибутку від страхової діяльності є розподіл компанії за видами. Згідно з Законом України «Про страхування» страхові компанії можуть здійснювати діяльність за напрямом страхування життя або загального страхування.

Страхування життя – це вид особистого страхування, який передбачає обов'язок страховика здійснити страхову виплату за договором страхування в разі смерті застрахованої особи; в разі дожиття застрахованої особи до закінчення строку дії договору страхування та/або досягнення застрахованою особою визначеного договором віку [4].

Загальне (ризикове) страхування включає всі ті види страхування, які не підпадають під ознаки договорів страхування життя (страхування від нещасного випадку, страхування медичних витрат, майнове страхування тощо).

Доходи від інвестиційної діяльності страхової організації формуються за рахунок інвестування коштів страхових резервів і власних вільних коштів. Страхові інвестиції повинні здійснюватися в обсягах, за строками і в просторі, які узгоджені зі взятими страховими зобов'язаннями.

Прибуток від іншої діяльності включає доходи інших суб'єктів підприємницької діяльності, наприклад оперативний та фінансовий лізинг, доходи від безоплатно наданих товарів, від безповоротно отриманої допомоги, індексації й відчуження основних фондів, надання консультаційних послуг та ін..[2]

Таким чином, систематизований понятійний апарат дає змогу зробити висновок, що прибуток страхової компанії доцільно розглядати як позитивний фінансовий результат (у грошовому вираженні) від усіх видів діяльності страховика та є джерелом фінансування компаній і створення резервів. Фактичний прибуток страхової компанії являє собою різницю доходів за звітний період і понесених витрат страховика. Крім того, на його величину впливають результати інвестиційної діяльності страховика, а чистий прибуток характеризує фінансовий результат діяльності страхової компанії за вирахуванням податків та обов'язкових платежів у державний бюджет.

Інформаційні джерела:

1. Внукова Н.М. Страхування: теорія та практика: навч.-метод. посіб. Харків: Бурун Книга, 2004. 371 с.

2. Вовчак О.Д., Надієвець Л.М. Діяльність страхових компаній як фінансових посередників: світовий досвід та можливості для України. Облік і фінанси. 2015. №3(69). С.70

3. Корват О.В., Мамедов Н.К. Управління доходами страхової компанії. Ефективна економіка. 2019. № 11. С. 3.

4. Про страхування : Закон України від 7 березня 1996 р. № 85/96-ВР [Електронний ресурс]. – URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show>.

5. Шаповал Л.П., Іванова А.П. Особливості формування прибутку страхової компанії. Економіка і суспільство. 2017. Випуск №13. С. 1111

РОЛЬ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ТА ЛІКВІДНОСТІ У АНАЛІЗІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Дроб'язко В. В., гр. маг ОіО 1-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.О. Велієва**

Державний біотехнологічний університет

У сучасних умовах усі підприємства стикаються з певними проблемами невизначеності у виборі найбільш ефективних напрямків свого розвитку в процесі своєї діяльності на тлі високої динаміки економічних процесів. Крім того, одним з основних завдань підприємства є постійне подолання різних криз. Тому, велике значення надається тому, наскільки підприємство здатне вчасно та в повному обсязі виконувати свої зобов'язання, тобто наскільки воно платоспроможне.

Показники платоспроможності допомагають визначити ефективність управління підприємством та його стабільність на ринку. Це означає, що оцінка платоспроможності підприємства допомагає зменшити внутрішні витрати, зберегти гнучкість у прийнятті управлінських рішень, збільшити динаміку продажів і, як наслідок, покращити його позиції на ринку.

Поняття платоспроможності та ліквідності досить схожі, але друге більш глибоке. Ступінь ліквідності підприємства залежить від його платоспроможності, тобто наявності коштів, можливості перетворення оборотних активів у гроші, розмір яких достатній для покриття всіх боргів.

Аналіз фінансового стану підприємства без оцінювання рівня ліквідності буде неповним, що не дозволить зробити обґрунтовані висновки про існуючий стан та перспективи розвитку такого суб'єкта господарювання. Показники ліквідності дають змогу дослідити фінансовий стан підприємства, оцінити його платоспроможність,